

הורן

מי נוקש בַּדְּלֶת?

כתבה: רחל סליוטר

רמי בן השלש מסייע מכונית אדמה לארץ קני המרצפות עד לשלחן האכל.
"פיפ! פיפ!" צופר רמי, "לאן המכונית רוצה לנסע עכשו?"
המכונית רוצה לנסע לאבא של רמי, לרב גרן.

"אבא לומד עכשו תורה. אסור להפריע לו..." מסביר רמי למכונית ועוקף את אבא
שמחין לרמי. אבא מפזם את השיר "תנו רבנן" תוך כדי הלמוד. המכונית ממשיכה
לנסע ומגיעה לתחיה המכינה שעורי בית. משם מזנקת המכונית לרצפה, אל דרורית,
שמברישה את השער לבבה שלה.

"אצל מי המכונית עוד לא בקרה?" חושב רמי, "אצל אמא!"
אמא של רמי, הרבנית גרן, משוחחת בטלפון. רמי לא רוצה להפריע לה.
"אני מבטיחה לעזור לכם עוד היום," היא אומרת בננוחות ובהחלטיות, מסיימת את
שיחת הטלפון ומתישבת ליד רמי.

"טוק, טוק, טוק," נשמעות נקישות בדלת.
"זו בטח שרה, החברה שלי, הזמנתי אותה אלינו," אומרת דרורית. היא מושיבה
את הבבה על הכסא בזהירות ורצה לפתח את הדלת.
זאת לא שרה... זה הרב כהן, שבא ללמד תורה עם הרב גרן.
"ברוך הבא!" מברך אותו הרב גרן, "נכנס לחדר שלי ונלמד ביחד תורה."
שני הרבנים נכנסים לחדרו של הרב. מבעד לדלת החדר שומעים בני המשפחה
את שני הרבנים מתחילים לשוחח בדברי תורה.

דרורית מנענעת את הבבה שלה ורוצה להשכיב אותה לישן. לפתע היא
שומעת את אבא ואת החבר שלו צועקים זה על זה בקולי קולות!
"למה הם צועקים ורבים?" היא נבהלת ומסתפקת אל תחיה, אחותה
הבכורה.

"הם לא רבים... הם דנים ומתנצחים בדברי תורה," מסבירה לה תחיה
ונכנסת לחדר כדי להציע להם עוגה ושתיה.

"טוק, טוק, טוק," נשמעות נקישות בדלת.
"נראה לי שזאת שרה, החברה שלי, הזמנתי אותה אלינו," אומרת דרורית, מרימה את
הבבה שלה ונגשת לפתח את הדלת.
זאת לא שרה... זאת חנה. חנה איננה אחות של רמי, דרורית ותחיה, אבל היא גרה
אצלם לפעמים. היא לא הבת של הרב והרבנית, אבל בכל זאת היא מרגישה מאד נוח
בביתם. חנה היא אשה נחמדה שאינה יכולה לשמע או לדבר. כשהיא רוצה לומר משהו,

היא כותבת אותו על פתק.

"אני רוצה לאכל," כותבת חנה בפתק.

"את יכולה לפתח את המקרר ולאכל מכל מה שתרצי," כותבת לה הרבנית צפיה ומחיקת אליה בנעם. היא גם מראה לה קפסה מלאה במצרכי מזון ומציעה לה לקחת ממנה מה שתרצה. לאחר שחנה מסיימת לאכל, היא מוציאה תפוחי אדמה מהארון ומקלפת אותם.

"טוק, טוק, טוק," נשמעות נקישות בדלת.

"אולי זאת שרה, החברה שלי, הזמנתי אותה אלינו," אומרת דרורית לבבה שלה והולכת לפתח את הדלת.

זאת לא החברה של דרורית, אלה החברות של הרבנית.
"אמא, באו לקרא לך לישיבה של הגברות," אומרת תחיה לאמא שלה, "אני יכולה לבוא אתך? גם אני רוצה לעזור לאנשים כשאהיה גדולה."

"טוק, טוק, טוק," נשמעות נקישות בדלת.

"זאת בטוח לא שרה..." אומרת דרורית וכבר לא נגשת לפתח את הדלת.
רמי מסייע במהירות את המכוננית האדמה עד לדלת ופותח אותה.
ומי עומדת בפתח? זאת שרה! החברה של דרורית סוף סוף הגיעה!
"דרורית מחכה לך כל היום..." אומר לה רמי וצוחק.
שרה נכנסת פנימה. הרבנית צפיה מאירה לה פנים. שרה מסתכלת לעבר המטבח ומחפשת את דרורית.
"מי האשה שמקלפת תפוחי אדמה? אולי זאת דודה של דרורית?" היא תוהה, "היא פותחת מגרות ומוציאה משם כלים כאלו זה הבית שלה..."

לפתע היא שומעת צעקות רמות מהחדר של הרב. שרה עומדת על מקומה ומסתכלת בבהלה לכיוון החדר. הקולות משתתקים אט אט ומהחדר יוצא אבא של דרורית מחבק עם החבר שלו...

"היה לנו למוד טוב היום!" אומר הרב גרן לחברו

בשמחה ונפרד ממנו לשלום.

"שרה באה אלי! שרה באה אלי!" צוהלת

דרורית וממהרת אליה, "גם לי יש אורחים!"

הרב גורן סיפורי משפחה